

LUNA MARTIE, ZIUA A DOUĂZECI ȘI CINCEA

**BUNĂVESTIREA PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE
DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREA ȘI PURUREA FECIOARA MARIA.**

© www.teologie.net

În Bisericile pe stil nou Sărbătoarea Bunevestiri poate începe din ziua de vineri în săptămâna întâi din Postul Mare și poate urca până în ziua de joi în săptămâna a șasea din Postul Mare. În Bisericile de stil vechi Praznicul se poate întâmpla din joia săptămânii a treia până în miercurea Săptămânii Luminate.

Pentru fiecare an trebuie să se consulte rânduiala de Tipic, mai ales atunci când Praznicul cade (pe stil vechi) după Sâmbăta lui Lazăr. Iar dacă se întâmplă de luni până sâmbătă (inclusiv), după noul tipic grecesc, slujba se săvârșește doar după Minei, iar Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur nu se unește cu Vecernia, așa cum prevede tipicul monahal.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., Se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Făcătorul, milostivindu-se de făptură și de adâncul îndurărilor Sale fiind plecat, vine să se sălășluiască în pântecul Fecioarei, copilei lui Dumnezeu, către care marele arhanghel a venit, zicându-i: Bucură-te ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită! Acum Dumnezeu nostru este cu tine. Nu te înspăimânta de mine, maimarele voievod al Împăratului! Căci ai găsit harul pe care Eva, strămoașa ta, l-a pierdut de demult și vei zămisli și vei naște pe Cel de o ființă cu Tatăl **(de două ori)**.

Neobișnuit este cuvântul și înfățișarea ta; și neobișnuite, cuvintele și vestirile tale, a zis Maria către înger. Nu mă amăgi! Că sunt fecioară ce nu știu de nuntă. Îmi spui că voi zămisli pe Cel necuprins; dar cum va încăpea, oare, pântecul meu pe Acela pe Care măririle cerești nu pot să-l încapă? Cortul lui Avraam să te învețe pe tine aceasta, a răspuns îngerul, care mai întâi a încăput pe Dumnezeu și care a închipuit, Fecioară, de mai înainte pântecul tău cel primitor de Dumnezeu.

În cetatea Nazaretului venind acum Gavriil ți s-a închinat ție, cetății celei însuflețite a Împăratului Hristos, zicând: bucură-te binecuvântată, de Dumnezeu cu har dăruită! Că vei avea pe Dumnezeu întrupat în pântecul tău, Care, prin tine, din milostivire, va chema din nou omenirea la fericirea cea dintâi. Bine cuvântat este Dumnezeiescul rod al pântecului tău, Cel fără de moarte, Cel ce dă prin tine lumii mare milă.

Slavă..., Și acum..., **glasul 1, a lui Vizantie.**

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la tine, fecioară și curată, să-ți vestească cuvântul mântuirii și totodată să-ți zică ție: bucură-te ceea ce ești plină

de har, Domnul este cu tine! Vei naște Fiu pe Cel mai înainte de veci din Tatăl, Care va izbăvi poporul Său de greșelile lor.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Mai-marele puterilor celor de sus, Gavriil, coborând, s-a închinat Fecioarei, zicând: bucură-te carul cel curat al Dumnezeirii! Pe tine din veac te-a iubit Dumnezeu și spre locaș te-a ales. Servitor al Stăpânului tău am venit de față, strigând: Vei naște pe Domnul, rămânând nestricată!

Stih: Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Ce este chipul acesta de foc al tău, a zis plină de mirare lui Gavriil curata? Care este dregătoria ta și puterea cuvintelor tale? Tu îmi vestești că voi naște un fiu, iar eu nu cunosc ce este a avea bărbat. Pleacă departe de mine, nu mă amăgi, omule, precum a amăgit-o odinioară șarpele cel viclean pe Eva.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă; cântați Domnului tot pământul.

Duhul cel Preasfânt al lui Dumnezeu va veni asupra ta, stăpână, ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, și puterea Celui preaînalt te va umbri. Și vei naște Fiu, Care va păzi fecioria ta nevătămată. Acesta este Fiul cel fără de înaintași; Acesta arătându-se va mântui pe poporul Său, precum a binevoit.

Slavă... Și acum...

În luna a șasea a fost trimis arhanghelul către Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te!, a binevestit că din ea va să iasă Izbăvitorul. Deci, primind închinăciunea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeu cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a Te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, fiu Fecioarei se face, și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

LA VECERNIA MARE

Dacă ajunul este miercuri sau vineri, Vecernia praznicului se săvârșește dimineața, unită cu Liturghia Darurilor Înaintesfințite, după rânduiala zilelor din Postul Mare, iar după amiaza se săvârșește Pavecernița Mare, unită cu Litiă Praznicului, precum se va arăta mai departe. Iar dacă ajunul este într-o altă zi, mai ales la parohii, Veceria se face ca de obicei seara, făcând abstracție de perioada Triodului.

După binecuvântare, strana: Amin. Veniți să ne închinăm... și Psalmul 103. (Dacă este Liturghie – catisma de rând).

La Doamne, strigat-am ... se pun stihirile pe 10 și se cântă stihira zilei din Triod (de două ori, fără a mucenicilor), trei podobnice din Triod și trei ale praznicului, dublându-le.

Glăsul al 6-lea, podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai înainte de veci, Gavriil, descoperindu-l ție Fecioară, a stat înaintea ta, închinându-se și zicând ție: Bucură-te pământ nesemănat! Bucură-te rug nears! Bucură-te adânc cu anevioie de privit! Bucură-te pod, care duci către ceruri și scară înaltă până la cer, pe care a văzut-o Iacob! Bucură-te năstrapă dumnezeiască a manei! Bucură-te dezlegare a blestemului! Bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine (de două ori).

Te arăți mie, ca un om, zis-a curata Fecioară către marele voievod și cum îmi grăiești mie cuvinte mai presus de înțelegere? Că ai zis că Dumnezeu va fi cu mine și se va sălășlui în pânțelele meu. Dar cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, și loc de sfințenie al Celui ce șade mai presus de heruvimi? Nu mă amăgi pe mine cu înșelăciune, căci n-am cunoscut pofta. Nu cunosc nimic din cele ale nunții, deci cum voi naște prunc? (de două ori).

Acolo unde Dumnezeu voiește, a zis cel fără de trup, se biruiește rânduiala firii și se lucrează cele ce sunt mai presus de înțelegere. Crede cuvintelor mele celor adevărate, preasfântă, ceea ce ești cu totul fără de prihană. Iar aceea a strigat: Fie mie, acum, după cuvântul tău și voi naște pe Cel fără de trup, care va lua trup din mine, ca să ridice, ca un Puternic, pe om la cinstea cea dintâi, prin împreunarea cu trupul (de două ori).

Slavă... Și acum..., glăsul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și venind în Nazaret, cugeta întru sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor, pământul în pânțele de fecioară încapă. Spre

Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a se întrupa dintr-înșă a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te curată Fecioară! Bucură-te Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te Maica Vieții! Binecuvântat este rodul pântecelui tău!

Intrare cu cădelnița: Lumină lină...

Dacă este Liturgia Darurilor Înaintesfințite, se zice prochimenul zilei din Triod, paremia întâi a zilei din Triod și prochimenul paremiei a doua. Apoi preotul: Înțelepciune, drepti! Lumina lui Hristos luminează tuturor! Și îndată paremia a doua din Triod, apoi trei paremiile Praznicului.

PAREMIILE PRAZNICULUI

Din cartea Facerii (28:10-17) citire:

Plecat-a Iacob de la fântâna jurământului și s-a dus în Haran. Și a dat de un loc și a adormit acolo, că soarele apusese. Și a luat din pietrele din locul acela și a pus sub căpătâi și a adormit în locul acela și a văzut vis. Și iată, o scară era rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Și îngerii lui Dumnezeu se suiau și coborau pe ea. Iar Domnul se sprijinea pe ea și zicea: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac, nu te teme! Pământul pe care tu dormi acum, ți-l voi da ție și seminției tale. Și seminția ta va fi ca nisipul mării și se va lăți spre miazăzi și apus și spre miazănoapte și răsărit; și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului și întru seminția ta. Și iată, Eu sunt cu tine, păzindu-te în toată calea în care vei merge. Și te voi întoarce în pământul acesta; că nu te voi mai părăsi, până ce nu-ți voi face ție toate, câte am grăit". Și s-a sculat Iacob din somnul lui și a zis: "Nu am știut că Domnul este în locul acesta!" Și s-a înfricoșat și a zis: "Cât de înfricoșător este locul acesta! Nu este altceva decât casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului".

Din proorocia lui Iezechiil (43:26-44:1), citire:

Așa grăiește Domnul: "Fi-va că, începând cu ziua a opta și mai departe, preoții vor aduce pe altar arderile de tot ale voastre. Și vă voi primi pe voi", zice Domnul. Și m-a întors pe mine spre calea porții celei din afară a Sfintei Sfintelor, care era îndreptată spre răsărit. Și aceasta era închisă. Și mi-a zis mie Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă și nu se va deschide și nimeni nu va trece printr-înșă. Că Domnul Dumnezeul lui Israel va intra printr-înșă, și va fi închisă. Că Povățuitorul, acesta va ședea într-înșă să mănânce pâine înaintea Domnului. Pe calea pridvorului porții va intra și pe calea lui va ieși." Și m-a dus pe mine pe calea porții Sfintei Sfintelor, care este către miazănoapte, în fața casei. Și am văzut și iată casa Domnului era plină de slavă.

Din cartea Pildelor (9:1-11), citire:

Înțelepciunea și-a zidit sieși casă și a întărit-o pe șapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale și a dres în cupă vinul ei și a pregătit masa ei. Trimis-a slugile ei să cheme cu glas puternic, întocmai ca la o împărtășire din pahar, zicând: "Cel ce este fără de judecată să vină la mine." Și celor lipsiți

de minte a grăit: "Veniți de mâncați pâinea mea și beți vinul pe care l-am dres vouă! Lăsați prostia și veți fi vii! Și căutați judecata, ca să trăiți și vă veți îndrepta înțelegerea într-o cunoștință. Cel ce învață pe alții răutatea, acela își va agonisi luiși ocară; iar cel ce ceartă pe cel nelegiuit își dobândește luiși pată; căci certările pe care le aduce celui nelegiuit sunt întocmai ca niște pete pentru el. Nu certa pe cei răi, ca să nu te urască pe tine. Muștră pe cel înțelept și te va iubi. Dă prilej înțeleptului și va fi și mai înțelept; fă cunoscut celui drept și el va primi mereu. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și sfatul sfinților înțelegere, căci numai gândul cel bun dorește să cunoască legea. În felul acesta vei trăi multă vreme și ți se vor adăuga ție ani de viață.

După paremi preotul cădește, cântând: Să se îndrepteze rugăciunea mea... (apoi stranele de două ori cu stihurile respective). Trei metanii mari și se continuă cu celelalte ale Liturghiei Darurilor mai înainte sfințite.

Iar de nu va fi Liturghie: la Doamne, strigat-am... se pun stihurile pe opt și se cântă: trei podobnice din Triod și trei ale praznicului. Slavă... Și acum... Trimis a fost din cer Gavriil... Apoi Vohod: Lumină lină... Prochimenul zilei și paremiile praznicului. După aceasta, ectenia întreită. Învrednicește-ne Doamne... și ectenia cererilor. Stichoavna Praznicului, Acum liberează... troparul praznicului și otpustul.

La masă se face dezlegare la vin și la untdelemn, ori în e zi se va întâmpla, întru cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Dacă Vecernia praznicului a fost săvârșită dimineața (Cu sau fără Liturghia Darurilor mai înainte sfințite) seara se săvârșește Pavecernița mare cu Litia praznicului.

PAVECERNIȚA MARE ȘI LITIA PRAZNICULUI

Preotul binecuvântează și cădește, și se citește Pavecernița mare și se cântă: Cu noi este Dumnezeu... glasul al 8-lea în amândouă stranele; apoi obișnuitele tropare: Ziua trecând... După întâiul Sfinte Dumnezeule... se citește troparul praznicului: Astăzi este începutul mântuirii... După al doilea Sfinte Dumnezeule... condacul praznicului: Apărătoare Doamnă... Și după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... se iese în pridvor unde se face Litia, după rânduială. Și se cântă stihurile acestea ale Litiei praznicului:

A lui Vizantie, glasul 1:

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la tine, fecioară și curată, să-ți vestească cuvântul mântuirii și totodată să-ți zică ție: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Vei naște Fiu, pe Cel mai înainte de veci din Tatăl, Care va izbăvi pe poporul Său de greșelile lor.

A lui Anatolie

În luna a șasea, din cer a fost trimis arhanghelul Gavriil în Nazaret, cetatea Galileii, să aducă Fecioarei bunele vestiri de bucurie. Și venind la dânsa, a strigat,

zicând: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te vas al Firii celei neîncăpute! Că Acela pe Care cerurile nu L-au încăput, L-a încăput pântecele tău, binecuvântată. Bucură-te cinstită, ceea ce ești chemarea din nou a lui Adam și izbăvirea Evei, bucuria lumii și veselia neamului nostru.

Același glas:

Trimis a fost din cer arhanghelul, de la Dumnezeu, către Fecioara cea neîntinată, în cetatea Galileii, Nazaret, ca să-i vestească zămisirea cea neobișnuită. Trimisă a fost sluga cea fără de trup către cetatea cea însuflețită și către ușa cea înțelegătoare, ca să-i vestească pogorământul venirii Stăpânului. Trimis a fost ostașul cel ceresc, către palatul cel însuflețit al slavei, ca să pregătească de mai înainte Ziditorului locaș nesfârșit. Și venind la dânsa a strigat: Bucură-te scaun în chipul focului, care ești mai mărită decât cele cu patru chipuri. Bucură-te tron ceresc al Împăratului. Bucură-te munte netăiat și vas preacinstit, că întru tine toată plinătatea Dumnezeirii s-a sălășluit trupește, prin bunăvoința Părintelui celui pururea veșnic și cu împreună-lucrarea Sfântului Duh. Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

De este sâmbătă sau duminică se cântă Slavă... și stihira aceasta, glasul al 8-lea:

Alcătuire a lui Ioan Monahul

Să se veselească cerurile și să se bucure pământul! Că Cel împreună-veșnic cu Tatăl și împreună fără de început, și împreună pe scaun șezător, îndurare și milă plină de iubire de oameni arătând, după bunăvoința și sfatul părintesc s-a coborât spre deșertare și s-a sălășluit în pântecele fecioresc, mai înainte curățit de Duhul. O, minune! Dumnezeu, printre oameni, Cel neîncăput în pântece; Cel fără de ani, sub ani! Și lucrul minunat este că și zămisirea a fost fără de sămânță și deșertarea de negrăit și taina cât de mare! Căci Dumnezeu se deșartă, se întrupează și se zidește, iar îngerul grăiește zămisirea Fecioarei: Bucură-te ceea ce ești plină de har! Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

Și acum..., stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Cosma Monahul

Astăzi vestește Gavriil celei pline de har: Bucură-te Fecioară care nu știi de mire și ești neispită de nuntă! Nu te mira de chipul meu cel neobișnuit și nici nu te spăimânta! Că arhanghel sunt. Șarpele a amăgit pe Eva oarecând; iar acum, eu îți vestesc ție bucurie; și vei rămâne neatinsă și vei naște pe Domnul, preacurată.

(De nu este sâmbătă sau duminică, se cântă: Slavă... Și acum... numai stihira: Astăzi vestește Gavriil...). După aceasta, preotul zice rugăciunea obișnuită a Privegherii, adică ectenia și rugăciunea Litiei (Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...) și intrând în naos se cântă:

STIHOAVNA

Glasul al 4-lea:

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te! I-a binevestit că dintr-înșă va ieși Mântuitorul. Deci, primind cu credință închinarea lui, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a Te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba pe care nu a cunoscut-o, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu; căci arhanghelul i-a grăit cuvintele Bunevestiri. Deci, primind cu credință închinarea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșă fără schimbare, Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Iată chemarea din nou s-a arătat acum nouă: Dumnezeu, mai presus de cuvânt se unește cu oamenii; prin glasul arhanghelului înșelăciunea se nimicește. Că Fecioara primește bucuria; cele pământești s-au prefăcut în cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cel dintâi. Să se veselească zidirea și cu glasuri de bucurie să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., **glasul al 4-lea, a lui Andrei Ierusalimiteanul**

Astăzi sunt bunele vestiri de bucurie: prăznuire feciorească. Cele de jos cu cele de sus se împreună. Adam se înnoiește, Eva se izbăvește de întristarea cea dintâi; iar cortul firii noastre, prin îndumnezeirea lui de către Cel ce a luat asupra-și aluatul nostru, Biserică a lui Dumnezeu se face. O, taină! Chipul deșertării este neștiut, iar chipul zămislirii este negrăit. Îngerul slujește minunii; pântecel fecioresc primește pe Fiul, iar Duhul cel Sfânt de sus se trimite. Tatăl din cer binevoiește și întruparea se săvârșește după sfatul cel veșnic. Întru care și prin care izbăviți fiind, împreună cu Gavriil, către Fecioara să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Din care Mântuirea, Hristos Dumnezeul nostru, luând asupra-și firea noastră, a dus-o din nou la Sine. Pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

După aceasta: Acum liberează... și celelalte. Iar după Tatăl nostru..., la binecuvântarea pâinilor, se cântă troparul: Astăzi este începutul mântuirii noastre... (de trei ori).

Apoi: Fie numele Domnului... (de trei ori) și citirea praznicului.

SE CUVINE A ȘTI: În cazul când praznicul cade duminica, cântările praznicului se combină cu cele ale Învierii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul praznicului (de trei ori). După Catisma întâi, se citesc, amândouă sedelnele Triodului fără ectenie și citirea zilei.

După Catisma a doua, ectenie și sedeauna praznicului, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Marele voievod al cetelor celor fără de trup, venind în cetatea Nazaretului, ți-a vestit ție, curată, pe Împăratul veacurilor și Domnul: Bucură-te!, grăind ție, binecuvântată Marie, minune necuprinsă și netâlcuită, chemarea din nou a oamenilor!

Slavă... Și acum..., aceeași, apoi citirea praznicului.

După Catisma a treia, sedeauna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura se veselește, că îngerul îți zice ție: Bucură-te ceea ce ești binecuvântată, cinstită și curată fără prihană. Astăzi, îngâmfarea șarpelui se întunecă, căci legătura blestemului strămoșului s-a dezlegat. Pentru aceasta, totdeauna strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Polieleu, sedeauna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Gavriil, din cer, a strigat către cea cinstită: bucură-te că vei zămisli în pânțece pe Dumnezeul cel mai înainte de veci, Care, prin cuvânt, a alcătuit marginile. Pentru care Maria a răspuns: Fără de bărbat sunt eu și cum voi naște Fiu? Naștere fără de sămânță cine a văzut? Și tâlcuindu-i aceasta îngerul a zis către Născătoarea

de Dumnezeu și Fecioara: Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui preaînalt te va umbri.

Slavă..., Și acum..., **același glas:**

Trimis a fost Gavriil către fecioara și curata, și i-a tâlcuit ei bucuria cea de negrăit, că va zămisli fără de sămânță și va rămâne mai departe fecioară. Căci va naște Fiu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci, Care va mântui pe popor de greșelile lui. Și mărturie este Cel ce m-a trimis pe mine să-ți zic ție binecuvântată: Bucură-te Fecioară, vei naște și după naștere iarăși vei rămâne fecioară.

După aceea, Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă; Cântați Domnului tot pământul.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca: În zilele acelea, sculându-se Maria...

După Psalmul 50, Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum... **Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...**

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Și stihira, glasul al 6-lea: Astăzi vestește Gavriil celei pline de har... **(caută înapoi) la Și acum..., (de la Litie).**

De se va întâmpla acest praznic duminică, se zice Evanghelia praznicului. Apoi: Învierea lui Hristos... și stihira praznicului, iar la cealaltă slujbă se pun întâi cele ale Învierii și apoi ale Praznicului.

CANOANELE

Canoanele se cântă astfel: canonul praznicului, zicând irmosul de câte două ori și troparele pe doisprezece. Catavasiile praznicului. Iar de se va întâmpla Tricântare la Triod, atunci se cântă canonul praznicului cu irmosul pe șase și Tricântarea pe opt. Catavasiile, irmosul din Triod al aceleiași cântări.

Canonul praznicului, al lui Ioan Monahul

CÂNTAREA 1, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt voi da împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind și voi cânta zămislirea ei, bucurându-mă.

Să-ți cânte ție, stăpână, mișcând alăuta Duhului, David, strămoșul tău: Ascultă fiică, glasul de bucurie al îngerului! Că îți vestește bucurie de negrăit.

Îngerul:

Strig către tine, bucurându-mă: pleacă-ți urechea și ia aminte la mine, cel ce-ți vestesc zămislirea fără de sămânță. Că ai aflat har înaintea Domnului, pe care nici o alta nu l-a aflat vreodată, preacurată.

Născătoarea de Dumnezeu:

Fă-mi cunoscută, îngere, puterea graiurilor tale! Cum va fi ceea ce ai zis? Spune-mi mai limpede, cum voi zămisli, fiind fecioară curată? Și cum voi fi maica Ziditorului meu?

Îngerul:

Precum se pare, tu socotești că îți vorbesc cu amăgire; și mă bucur văzând încredințarea ta. Ci îndrăznește, stăpână; că unde Dumnezeu voiește, ușor se săvârșesc chiar și lucrurile cele mai minunate.

Catavasia: Deschide-voi gura mea...

CÂNTAREA a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i, întru cinstită zămislirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Născătoarea de Dumnezeu:

Lipsit-a domn din Iuda și iată vremea a sosit, în care va să arate Nădejdea neamurilor, Hristos; dar spune-mi mai lămurit, cum Îl voi naște eu pe Acesta, fecioară fiind?

Îngerul:

Cauți să știi de la mine, Fecioară, chipul zămislirii tale. Dar acesta este de netâlcuit. Ci Duhul Sfânt, cu putere ziditoare, umbrindu-te pe tine, îl va săvârși.

Născătoarea de Dumnezeu:

Strămoașa mea, primind povața șarpelui, a fost îndepărtată de la desfătarea dumnezeiască. Pentru aceasta și eu mă tem de închinarea ta cea neobișnuită, fiindu-mi frică de alunecare.

Îngerul:

Ca un slujitor al lui Dumnezeu am fost trimis să-ți vestesc sfatul cel dumnezeiesc. Pentru ce te temi, preacurată, de mine, care la rându-mi mai mult mă tem de tine. Pentru ce ți-e frică, stăpână, de mine, căruia, la rându-mi, mai mult mi-e frică de tine.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreți...

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierele cele păstorești...

Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ acum s-a pogorât. Îngerul a stat înaintea Fecioarei, strigând: Bucură-te, binecuvântată, ceea ce singură ți-ai păstrat pecetea primind în pânțece pe Cuvântul cel mai înainte de veci și Domnul, ca să mântuiască din înșelăciune, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 4-lea:**

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Trimis a fost Gavriil către Fecioara... (caută după Polieleu)

CÂNTAREA a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor, a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, din preacurata Fecioara și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Născătoarea de Dumnezeu:

Că o Fecioară sfântă va naște pe Emanuel, am auzit aceasta de la profetul, care odinioară a proorocit. Ci doresc să cunosc cum firea oamenilor va suferi amestecul cu Dumnezeirea?

Îngerul:

Rugul, cel ce primind flacăra a rămas nears, a arătat adâncul tainei celei cu privire la tine, ceea ce ești plină de har și nu știi de nuntă. Căci după naștere vei rămâne, curată, pururea Fecioară.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cel ce strălucești de lumina lui Dumnezeu Atotțiitorului, vestitorule al adevărului, spune-mi Gavriile, prea cu adevărat: Cum rămânând neatinsă curăția mea, voi naște cu trup pe Cuvântul cel fără de trup?

Îngerul:

Cu teamă, ca o slugă, stau înaintea ta, Doamnă; și cu frică, Fecioară, mă străduiesc să te fac să înțelegi: Ca ploaia pe lână se va pogorâ la tine Cuvântul Tatălui, precum a binevoit.

Catavasia: Cel ce șade în slavă...

CÂNTAREA a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Născătoarea de Dumnezeu:

Nu pot să înțeleg noima adevărată a cuvintelor tale. Căci minuni au fost adesea, făcute cu dumnezeiască putere, semne și chipuri ale Legii, dar niciodată vreo fecioară nu a născut fără să știe de bărbat.

Îngerul:

Minunează-te, preacurată, căci minunat lucru este și minunea care se face cu tine. Că tu singură vei primi în pânțece pe Împăratul tuturor, întrupându-se. Și pe tine te-au închipuit de mai înainte grăirile și vorbirile cele ascunse ale proorocilor și preînchipuirile Legii.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cel ce de toate este necuprins și de toate nevăzut, cum putea Acesta să se sălășluiască în pântecele unei fecioare, pe care Însuși l-a zidit? Și cum voi zămisli pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul?

Îngerul:

Cel ce a făgăduit strămoșului tău David că va pune din rodul pântecelui pe scaunul împărăției lui, Acela te-a ales pe tine singură, frumusețea lui Iacob, sălășluire cuvântătoare.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate...

CÂNTAREA a 6-a:

Irmosul:

Strigat-a prorocul Iona, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, în chit, rugându-se: Din stricăciune mă mântuiește, Iisuse, Împărate al puterilor.

Născătoarea de Dumnezeu:

Glasul cel de bucurie al cuvintelor tale primindu-l, Gavriile, de veselie dumnezeiască m-am umplut; căci vestești bucurie și bucurie nesfârșită de sus îmi aduci.

Îngerul:

Ție ți s-a dat bucuria cea dumnezeiască, Maica lui Dumnezeu; ție toată făptura îți strigă: Bucură-te dumnezeiasă Mireasă; căci numai tu ai fost rânduită, curată, a fi Maica Fiului lui Dumnezeu.

Născătoarea de Dumnezeu:

Prin mine să se nimicească acum osândirea Evei. Să se dea înapoi, prin mine, datoria astăzi. Prin mine să se dea preadeplin plata cea de demult.

Îngerul:

Făgăduit-a Dumnezeu strămoșului Avraam, să se binecuvinteze întru seminția lui toate neamurile, curată; iar prin tine făgăduința ia astăzi sfârșit.

Catavasia:

Strigat-a, mai înainte închipuind...

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe cel de o ființă cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Duh, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, L-ai zămislit, curată, cu venirea Preasfântului Duh, spre înnoirea neamului omenesc, ceea ce ești fără prihană, când arhanghelul ți-a strigat ție, glasul cel de veselie lumii: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Alt condac, glasul al 8-lea, Însăși podobia:

Apărătoare Doamnă, izbăvindu-ne din nevoi, mulțumiri aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; și ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din tot felul de primejdii, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

ICOS

Îngerul întâistătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te!, și împreună cu netrupescul lui glas, întrupat văzându-Te, Doamne, minunându-se, a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care bucuria va străluci; bucură-te, prin care blestemul se va risipi;

Bucură-te, a lui Adam cel căzut iarăși chemare; bucură-te, a lacrimilor Evei izbăvitoare;

Bucură-te, înălțime cu anevoie de urcat gândurilor omenești; bucură-te, adâncime cu anevoie de contemplat chiar și ochilor îngerești;

Bucură-te, că ești scaun Împăratului; bucură-te, că ții pe Cel ce ține toate;

Bucură-te, stea care Soarele ai arătat; bucură-te, pânțece, în care dumnezeirea s-a întrupat;

Bucură-te, cea prin care zidirea se înnoiește; bucură-te, cea prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

SINAXAR

În această lună în ziua douăzeci și cincea, Bunavestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria.

Iubitorul de oameni și milostivul Dumnezeu, Care pururea poartă de grijă neamului omenesc, întocmai ca un Părinte plin de dragoste, văzând făptura mâinilor Lui înrobită și chinuită de diavol și împinsă către patimile cele pline de ocară și supusă închinării la idoli, a găsit cu cale să trimită pe Fiul Său cel Unul-Născut, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască neamul omenesc din mâinile diavolului. Și, pentru că a voit ca acest lucru să rămână ascuns nu numai de diavol, ci chiar și de puterile cele cerești, a încredințat taina aceasta unuia singur dintre

arhangheli, preamăritului Gavriil. Deci, arhanghelul venind în cetatea Nazaret, i-a grăit ei: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Iar aceea a răspuns: Cum va fi mie aceasta? Și el a zis: Duhul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui preaînalt te va umbri. Iar Fecioara a grăit: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău. Și îndată cu cuvântul arhanghelului și al ei, a zămislit în preacuratul său pântece pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de fire, Care este înțelepciunea și puterea cea ipostatică a Lui, cu umbrirea și cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt. De atunci s-au săvârșit, prin rânduiala lui Dumnezeu, Tainele Cuvântului lui Dumnezeu, pentru mântuirea și izbăvirea noastră.

Căruia se cuvine slava și stăpânirea în veci. Amin.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului părintelui nostru Șenutie, purtătorul de semne, care în pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfințelor Mucenițe Pelaghia și Teodosia, care prin sabie s-au săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea unui călău care, ajungând la cunoștința lui Hristos și închis fiind într-o temniță întunecoasă, s-a săvârșit acolo din viață.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

CÂNTAREA a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o se bucurau cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Născătoarea de Dumnezeu:

Vestindu-mi mie că Lumina cea nematerialnică va să se unească cu materia trupului, din milostivirea cea multă, luminata bunavestire și propovăduirile cele dumnezeiești, strigi acum mie: Binecuvântat este, preacurată, rodul pântecelui tău!

Îngerul:

Bucură-te stăpână, Fecioară! Bucură-te preacurată! Bucură-te vas al lui Dumnezeu! Bucură-te sfeșnic al Luminii, chemarea din nou a lui Adam, izbăvirea Evei, munte sfânt, sfințenie prealuminată și cămara de Mire a nemuririi!

Născătoarea de Dumnezeu:

Venirea asupra-mi a Preasfântului Duh mi-a curățit sufletul și mi-a sfințit trupul, m-a făcut Biserică de Dumnezeu încăpătoare, cort de Dumnezeu împodobit, templu însuflețit și curată Maică a vieții.

Îngerul:

Ca pe o făclie mult luminată și ca pe o cămară de Dumnezeu lucrată, te văd pe tine. Primește acum, ca un chivot de aur, pe Dătătorul Legii, preacurată, Care a binevoit a izbăvi, prin tine, firea oamenilor cea stricată!

Catavasia: N-au slujit făpturii...

CÂNTAREA a 8-a:

Irmosul:

Ascultă fică Fecioară curată! Să-ți spună Gavriil sfatul de demult, cel adevărat, al Celui preaînalt: Fii gata spre primirea lui Dumnezeu! Căci prin tine, Cel necuprins cu oamenii va să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Toată mintea omenească se biruiește, a răspuns Fecioara, cercetând lucrurile cele neobișnuite pe care mi le grăiești. Am înțeles cuvintele tale, dar mă tem, spăimântându-mă să nu mă amăgești și să nu mă îndepărtezi de Dumnezeu ca pe Eva. Și totuși, tu strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Îngerul:

Iată s-a dezlegat nedumerirea ta, zis-a față de acestea Gavriil. Căci bine ai grăit că lucrul este cu greu de înțeles. Deci ascultând de cuvintele buzelor tale, nu te îndoii ca de o amăgire, ci crede ca unui lucru adevărat; căci eu, bucurându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Lege de la Dumnezeu este dată oamenilor, a zis iarăși cea preacurată, ca nașterea să iasă din dragostea trupească. Dar eu nu cunosc nicidecum plăcerea de soție. Cum zici deci că voi naște? Mă tem să nu îmi grăiești cu înșelăciune. Și totuși, tu strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Îngerul:

Cuvintele pe care mi le grăiești, curată, a strigat iarăși îngerul, sunt obișnuite nașterii oamenilor muritori. Iar eu îți vestesc pe Dumnezeu cel adevărat, Care se va întrupa din tine, mai presus de cuvânt și de înțelegere, precum Însuși știe. Pentru aceasta și bucurându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Grăitor de adevăr mi te arăți, a zis Fecioara, căci ai venit ca vestitor de bucurie tuturor. Deci, pentru că sufletul mi-am curățit prin Duhul, fie mie după cuvântul tău! Sălășluiască întru mine Dumnezeu, către Care strig împreună cu tine: Binecuvâțați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Catavasia: Ascultă fiică Fecioară...

CÂNTAREA a 9-a:

La această cântare nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită... **ci se zic stihurile praznicului:** Binevestește, pământule, bucurie mare... Lăudați ceruri slava lui Dumnezeu...

Irmosul:

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nicum să nu se atingă mâna necredincioșilor; iar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul îngerului cântând, să strige cu bucurie Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Stih: Binevestește, pământule bucurie mare!

Mai presus de înțelegere zămislind pe Dumnezeu, nu ai știut de legile firii, Fecioară; căci întru naștere ai ocolit cele ce sunt ale maicilor, ajungând mai presus de firea cea stricăcioasă. Pentru aceasta, după vrednicie, auzi: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Binevestește, pământule, bucurie mare!

Cum izvorăști lapte, Fecioară curată? Limba pământească nu poate să spună: căci te arăți un lucru neobișnuit firii, depășind hotarele cele după fire ale nașterii. Pentru aceasta, după vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Binevestește, pământule, bucurie mare!

În chip tainic se vorbește despre tine în Sfintele Scripturi, Maica Celui preaînalt. Căci Iacob, văzând scara de demult, care de mai înainte te închipuia pe tine, a zis: Cale de mergere a lui Dumnezeu este aceasta. Pentru aceasta, după vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Binevestește, pământule, bucurie mare!

Minunat semn a arătat lui Moise, grăitorului de cele sfinte, rugul și focul. Și căutând sfârșitul, după curgerea vremii, a zis: La o Fecioară curată îl întrezăresc,

căreia, ca unei Născătoare de Dumnezeu se va zice: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Binevestește, pământule, bucurie mare!

Daniil te-a numit munte înțeleghător și Isaia, Născătoare de Dumnezeu, Ghedeon te-a văzut a pe o lână, iar David sfințenie îți zice, iar într-alt loc, ușă. Și Gavriil îți strigă: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Catavasia: Ca de un sicriu însuflețit...

LUMINÂNDA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Marele voievod al puterilor îngerești a fost trimis de Dumnezeu atotțiitorul către curata și Fecioara, să-i binevestească minunea cea neobișnuită și nespusă : că Dumnezeu se va face din ea prunc, ca om, fără de sămânță, ca să zidească din nou tot neamul omenesc. Popoarelor vestiți înnoirea lumii!

Slavă... Și acum..., **asemenea:**

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, izbăvirea blestemului lui Adam! Bucură-te cinstită Maică a lui Dumnezeu! Bucură-te rug însuflețit; bucură-te făclie; bucură-te scaun! Bucură-te scară și ușă; bucură-te carul cel dumnezeiesc! Bucură-te nor ușor; bucură-te biserică; bucură-te năstrapă cu totul de aur! Bucură-te munte; bucură-te cort și masă! Bucură-te dezlegarea Evei!

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Din bolțile cerești, Gavriil zburând în jos, a venit în Nazaret, la Fecioara Maria, strigându-i: Bucură-te! Că vei zămisli Fiu, pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul și Izbăvitorul celor ce-ți strigă ție: Bucură-te curată!

Gavriil aducând Fecioarei bunavestire din cer, i-a strigat: Bucură-te! Vei zămisli în pântecele tău pe Cel ce, încăpând întru tine, este neîncăput de lume și te vei arăta purtând în pântece pe Cel ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de lucefăr.

Cuvântul cel împreună-veșnic cu Tatăl cel fără de început, nedespărțindu-se de cele de sus, a venit acum la cele de jos, din milostivirea cea nesfârșită îndurare

arătând, față de alunecarea noastră. Și luând asupra-și sărăcia lui Adam s-a arătat în chip străin.

Cel ce este din veci din Tatăl, din Maică arătându-se sub vremi lumii, Cuvântul cel mai presus de ființă, chipul robului primește și se face trup, nedespărțindu-se de Dumnezeire și pe Adam îl zidește din nou în pântecul celeia ce L-a zămislit pe El fără de sămânță.

Slavă ... Și acum..., **glasul al 2-lea, a lui Teofan.**

Taina cea din veac se descoperă astăzi și Fiul lui Dumnezeu, Fiu al omului se face, ca părtaș fiind la ceea ce este mai rău, să mă împărtășească pe mine din ceea ce este mai bun. Amăgit a fost odinioară Adam și dorind să fie Dumnezeu, nu a fost. Iar Dumnezeu se face om, ca pe Adam să-l facă Dumnezeu. Să se veselească făptura și să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei și-i aduce veste de bucurie, împotriva întristării. Cel ce te-ai întrupat din milostivirea milei, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

După aceasta se cântă Doxologia Mare, și otpustul. Apoi ceasurile și Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, după rânduiala obișnuită.

LA MĂNĂSTIRI: De este de luni până vineri, se citește Doxologia Mică, apoi ectenia cererilor și se cântă stihovna din Triod, stihira zilei (de două ori) și mucenicina. Slavă... Și acum..., a praznicului, **glasul al 8-lea, a lui Ioan Monahul:** Să se veselească cerurile și să se bucure pământul... (caută înapoi, Slavă..., de la Litie).

Apoi: Bine este a ne mărturisi... (o dată). După Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru..., troparul praznicului și ectenia întreită; la sfârșit trei metanii mari, fără otpustul Utreniei și se miruiesc frații și se citește Ceasul întâi, cu catisma, Troparul și condacul praznicului și la sfârșit trei metanii mari și rugăciunea: Hristoase lumina cea adevărată... și otpustul. Ceasul al treilea și al șaselea , cu catismele, fără metanii. Troparul și condacul praznicului; la Ceasul al șaselea, se cântă troparul paremiei din Triod și paremia. Și se citește cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur al cărui început este: Iarăși bunele vestiri... Și se adaugă și Ceasul al nouălea, cu catisma și cu citirea. După aceasta, Obednița, citind Fericirile degrabă, fără cântare și fără metanii. Și: Pomeniște-ne pe noi, Dumnezeule... Ceata cerească... Slavă... Ceata sfinților... Slăbește, lasă... După Tatăl nostru... **condacul praznicului.** Doamne miluiește (de 40 de ori). Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită... și trei metanii mari. Apoi rugăciunea: **Preasfântă Treime...**, și otpustul. Apoi Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur unită cu Vecernia zilei următoare (26 Martie), la care nu se citește catismă și nu se fac metanii.

LA LITURGHIE

Antifoanele Praznicului

ANTIFONUL 1:

Stih 1: Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului și dreptatea ta fiului împăratului.

Refren: *Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.*

Stih 2: Munții să primească pacea poporului și dealurile dreptatea.

Refren: *Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...*

Stih 3: Binevestiți zi cu zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Refren: *Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...*

Stih 4: Juratu-s-a Domnul lui David adevărul și nu-l va desființa.

Refren: *Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...*

Slavă... Și acum...

Refren: *Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...*

ANTIFONUL al 2-lea:

Stih 1: Pogorî-se-va a ploaia pe lână și ca picătura ce pică pe pământ.

Refren: *Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce te-ai întrupat pentru noi, cei ce-Ți cântăm Aliluia.*

Stih 2: Sfințit-a locașul Său cel preaînalt.

Refren: *Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...*

Stih 3: Dumnezeu cu adevărat va veni, Dumnezeul nostru și nu va tăcea.

Refren: *Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...*

Stih 4: Răsări-va în zilele Lui dreptatea și mulțime de pace.

Refren: *Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...*

Slavă... Și acum...

Unule- Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFONUL al 3-lea:

Stih 1: Fi-va numele Lui binecuvântat în veci.

Troparul: Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu fiu Fecioarei se face, și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Stih 2: Binecuvântat este Domnul, Domnul Dumnezeuul lui Israel, Care singur face minuni.

Troparul: Astăzi este începutul mântuirii noastre...

Stih 3: Binecuvântat este numele Lui în veac și în veacul veacului.

Troparul: Astăzi este începutul mântuirii noastre...

Intrarea cu Evanghelia

Stihul intrării: Binevestiți zi cu zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Refren: *Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce te-ai întrupat pentru noi, cei ce-Ți cântăm Aliluia.*

Troparul: Astăzi este începutul mântuirii noastre...

Condacul : Apărătoare Doamnă...

Prochimen, glasul al 3-lea: Mărește, suflete al meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. **Stih:** Că a căutat spre smerenia roabei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Apostolul din Epistola către Evrei (3:11-18): Fraților, cel e sfințește și cei e sunt sfințiți...; Aliluia **glasul al 4-lea:** Pogorî-se-va ca ploaia pe lână și ca picăturile ce cad pe pământ. **Stih:** Binecuvântat va fi numele Lui în veac.

Evanghelia de la Luca (1:24-38): În zilele acelea Elisabeta, femeia lui Zaharia, a rămas însărcinată...

Axionul: Binevestește, pământule, bucurie mare... Ca de un sicriu...

Chinonicul: Domnul a ales Sionul; L-a dorit ca locuință Luiși.

La masă se face mângâiere fraților, mâncând pește și bând vin, spre lauda Născătoarei de Dumnezeu. Pavcernița mică se citește în tindă, degrab și fără metanii și fără canon. Numai după: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... la Sfinte Dumnezeule..., se fac trei (metanii) închinăciuni. Și celelalte după obicei ale Pavcerniței și otpustul.